

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 16 lipca 2019 r.

DIH-4.709.2.2019.BP

DECYZJA DIH-IV-2/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 29 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: KH.8361.14.2019/16DEC/19), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 11 000 zł (słownie: jedenaście tysięcy złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 9 stycznia 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 14 stycznia 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 24 stycznia 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Zabrze przy ul. Wolności 273, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 508 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

1) brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 5 partii artykułów spożywczych (wyrobów cukierniczych), których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g,

2) brak uwidocznionych cen w przypadku 7 partii artykułów spożywczych, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, tj.:

- 4 rodzajów wafli ryżowych,
- 3 rodzajów pieczywa opakowanego,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 24 stycznia 2019 r. (nr akt kontroli: KH.8361.14.2019).

Z uzasadnienia skarżonej decyzji Śląskiego WIIH wynika, że w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił 23 przypadki naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 29 stycznia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.28.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 50 zł,
2. 31 stycznia – 7 lutego 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.5.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 35.000 zł,
3. 8 marca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.61.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 300 zł,
4. 8 marca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.62.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 400 zł,
5. 9 kwietnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.83.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 6.000 zł,
6. 7 maja 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.32.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
7. 14 maja 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów oraz błędnie wyliczone ceny jednostkowe (sprawa KH.8361.107.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 2.000 zł,
8. 22 maja 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.110.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,
9. 2 - 4 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł,
10. 16 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.156.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
11. 6 - 11 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.64.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,

12. 25 - 27 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów oraz różnicę między cenami uwidocznionymi przy towarach a zakodowanymi w systemie kasowym (sprawa KH-D-Cz.8361.21.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 28.000 zł,
13. 4 października 2018 r. – stwierdzono błąd cen i cen jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.211.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł,
14. 17 października 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.220.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł,
15. 18 - 19 października 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.221.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,
16. 6 - 7 listopada 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.231.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 21.000 zł,
17. 15 - 16 listopada 2018 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.240.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
18. 10 – 11 grudnia 2018 r. stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.259.2018) – nałożono karę pieniężną 36.000,00 zł,
19. 18 – 20 grudnia 2018 r. stwierdzono brak cen oraz cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.91.2019) – nałożono karę pieniężną 40.000,00 zł,
20. 4 – 8 stycznia 2019 r. stwierdzono brak cen oraz cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2019) – nałożono karę pieniężną 40.000,00 zł,
21. 22 stycznia 2019 r. stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.12.2019) – nałożono karę pieniężną 10.000,00 zł,
22. 23 – 24 stycznia 2019 r. stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.13.2018) – nałożono karę pieniężną 18.000,00 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 1 kwietnia 2019 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – dwudziestego trzeciego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), zwanej dalej „*k.p.a.*”, strona została pouczona również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 29 kwietnia 2019 r. (sygnatura: KH.8361.14.2019/16DEC/19), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 11 000 zł (słownie: jedenaście tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu dwudziestego trzeciego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 6 maja 2019 r.

Pismem z 18 maja 2019 r. (data stempla 20 maja 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- uchylenie jej w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia kary, ewentualnie
- uchylenie jej w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenia kary w niższej wysokości, ewentualnie
- uchylenie jej w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Skarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 7, 77 i 80 k.p.a., poprzez niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego tj. nieuwzględnienia pisma Strony z dnia 14.02.2019 r. zawierającego informację o działaniach pokontrolnych, a także działań Strony w innych przypadkach kontroli (o których Organ był informowany pisemnie po kontrolach w innych sklepach, które to okoliczności mają znaczenie przy stosowaniu kryteriów ustalania wysokości kary pieniężnej, o których mowa w art. 6 ust. 3, w szczególności kryterium dotychczasowej działalności przedsiębiorcy,
- 2) art. 10 § 1 kpa oraz art. 81 k.p.a., poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składanie wniosków dowodowych,
- 3) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez brak właściwej oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w wyniku:
  - nieuwzględnienia jego zachowań każdorazowo w przypadkach stwierdzonych nieprawidłowości w innych sklepach, w szczególności czynności jakie są podejmowane w celu usunięcia nieprawidłowości i zapobieżenia ich występowaniu w przyszłości,
  - stosowanie przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy wyłącznie jednego kryterium tj. liczby kontroli wykazujących naruszenia z całego województwa śląskiego z pominięciem innych okoliczności, które mają znaczenie przy dokonywaniu w/w oceny.

Pismem z 5 czerwca 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
  - 2) w cenniku;
  - 3) w katalogu;
  - 4) na obwolucie;
  - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych łącznie 12 asortymentów produktów spośród 508 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, dwudziestym trzecim w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 11.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Ad. 1) Podnosząc zarzuty naruszenia przepisów postępowania, Strona argumentuje, że organ nie wziął pod uwagę informacji o podjętych działaniach pokontrolnych oraz działaniach podjętych w innych przypadkach kontroli, które Strona szczegółowo przedstawiła w piśmie z dnia 14 lutego 2019 r. Wg. Strony, nieprawidłowym jest działanie organu, który wskazał wyłącznie na ilość uprzednio stwierdzonych naruszeń obowiązków i pominął działania oraz środki naprawcze podejmowane przez Stronę po kontrolach w sklepach.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, organ zwraca uwagę, że okoliczność usunięcia stwierdzonych uchybień będzie miała znaczenia przy analizie przesłanki

dotychczasowego postępowania wskazanej w art.6 ust.3 ustawy o cenach, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli. Na marginesie organ zauważa, że dotychczasowa działalność Strony mająca na celu eliminację takich uchybień okazała się mało skuteczna, co potwierdza uzasadnienie zaskarżonej decyzji: „*Strona – jak twierdzi w innych postępowaniach podejmuje działania mające na celu doprowadzenie do wyeliminowania naruszeń, niemniej jednak okazują się one mało skuteczne. (...) Jedynie podczas kontroli prawidłowości uwidaczniania cen prowadzonych w ramach kontroli o nr spraw: KH.8361.64.2019 oraz KŻ-D-Cz.8361.17.2019, odpowiednio w dniach 4 – 8 oraz 5 – 12 kwietnia 2019 r., nie stwierdzono jakichkolwiek naruszeń art. 4 ustawy o informowaniu o cenach*”. (str.5 decyzji).

Nie sposób więc zgodzić się z zarzutem, jakoby Organ dokonując ustaleń faktycznych nie wziął pod uwagę całości materiału dowodowego.

Ad. 2) Kolejny zarzut podniesiony przez Stronę dotyczy naruszenia art. 10 § 1 kpa oraz art. 81 kpa poprzez brak zawiadomienia o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składanie wniosków dowodowych.

Organ zwraca uwagę, że Śląski WIIH pismem z dnia 1 kwietnia 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podst. art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. W pkt 1 pouczenia przedmiotowego pisma zawarta jest informacja że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań, zaś skorzystanie z wyżej wskazanego prawa powinno nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez Stronę w dniu 5 kwietnia 2019 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, co zostało wyraźnie stwierdzone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji: „*Jednocześnie Strona została poinformowana o przysługującym jej na mocy art. 10 kpa uprawnieniu do czynnego uczestnictwa w postępowaniu administracyjnym, z którego to prawa nie skorzystała.*” (str. 1 decyzji).

Biorąc powyższe pod uwagę przedmiotowy zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad 3) Strona zarzuca ponadto naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez nieuwzględnienie zachowań przedsiębiorcy podejmowanych w razie stwierdzenia nieprawidłowości oraz stosowanie przy ocenie działalności przedsiębiorcy jedynie kryterium liczby kontroli wykazujących naruszenia.

Zdaniem Organu nie sposób zgodzić się z podniesionym zarzutem. Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Brzmienie powołanego przepisu wyraźnie wskazuje, że przy wymiarze kary pieniężnej należy brać pod uwagę wszystkie wymienione w nim przesłanki.

Stopień naruszenia obowiązków jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nie sposób więc uznać, iż brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy uznać, iż stopień naruszenia obowiązków był niski, ponieważ uchybienia dotyczyły 12 partii artykułów na 508 skontrolowanych. Niemniej należy mieć na uwadze, iż wszystkie przesłanki wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach należy traktować równorzędnie przy wymiarze kary, stąd też nie sposób zgodzić się z poglądem Strony, że organ „nie nadał jednak odpowiedniej wagi temu kryterium przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.”

Kolejna przesłanka, wskazana w art.6 ust.3 ustawy o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy.

Rozpatrując powyższą przesłankę nie sposób zgodzić się z zarzutami Strony, które tej przesłanki dotyczą. Mianowicie, Strona podnosi, że organ nie uwzględnił, czynności podejmowanych przez Stronę mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Organ zwraca jednak uwagę, że powyższa kwestia była przedmiotem jego analizy, niemniej jej wyniki były diametralnie odmienne od twierdzeń Strony, co zostało wyraźnie stwierdzone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji: „Strona – jak twierdzi podejmuje działania mające na celu doprowadzenie do wyeliminowania naruszeń, niemniej okazują się one mało skuteczne. Dotychczasowe kary nie spełniły zatem swojej funkcji odstraszałającej i okazały się nieskuteczne” (str. 5 decyzji). Nie sposób więc zgodzić się z argumentem Strony, iż organ pominął kwestię zapobiegania przez przedsiębiorcę ewentualnym nieprawidłowościom.

Drugi z kolei zarzut dotyczy rzekomego kierowania się przez organ przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy tylko liczbą przeprowadzonych kontroli. W tej kwestii Strona twierdzi, że pomimo standardów obowiązujących w firmie, każdy sklep jest w dużej mierze zarządzany samodzielnie. Z tego też względu, ustalanie wysokości kary pieniężnej za nieprawidłowości stwierdzone w danym sklepie w oparciu o kryterium kontroli przeprowadzonych w innych sklepach jest nieadekwatne do zakresu kontroli i powoduje nieuzasadnione zwiększenie wysokości wymierzonej kary. Zdaniem Organu, również i z tym argumentem nie można się zgodzić, ponieważ brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do naruszenia, którego dopuszcza się przedsiębiorca. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tym przepisie. Kontrolowany sklep nie

jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów w/w ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej. Zatem prawidłowym było działanie organu I instancji, który ustalając przedmiotową przesłankę wziął pod uwagę dwadzieścia dwa naruszenia jakie miały miejsce w okresie 12 miesięcy poprzedzających naruszenie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji: *„Zatem kolejne, a licząc od dnia 24 stycznia 2018 r. dwudzieste trzecie w minionych 12 miesiącach, stwierdzone naruszenie przez Stronę przepisów ustawy o informowaniu o cenach, daje podstawę do wymiaru kary administracyjnej w wysokości określonej jak w sentencji decyzji”*. (str. 5 decyzji).

Biorąc powyższe pod uwagę zarzuty Strony, dotyczące nieprawidłowego ustalenia przez Organ przesłanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy są bezzasadne.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Śląski WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii pozostałych przedsiębiorców, w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara została ustalona prawidłowo w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Janiszewska

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie,
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a